

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Rozjímej nad myšlenkou, že Duch svatý chce být světlem ve tvé rodině a chce tě doprovázet i na tvé pracoviště.

(E. Vella)

Z obsahu

- Nová pastorační a ekonomická rada
- Farní pozvánky
- Vybíráme z kroniky
- Svatodušní úvaha
- Rozhovor s rodiči našeho budoucího novokněze Vojtěcha
- Pro děti
- Knižní okénko

Moji milí,

toto jubilejní sté číslo našeho farního zpravodaje otevíráte ve svatodušní době. Prožili jsme s Pánem Ježíšem velikonoční události a doufám, že jste se povzbudili ve víře a že vás Pán Ježíš svou milostí posílil. O svatodušních svátcích slyšíme o tom, jak apoštolové plní odvahu, naplnění Duchem svatým, vydávali svědectví o vzkříšeném Kristu. To je i náš úkol v tomto světě. A svědectví je o to silnější, když se děje navzdory osobní slabosti a nedostatečnosti, nebo „nepřízni osudu“. Duch svatý je moc Boží z výsosti, kterou nám Bůh dává, aby nás posílil, je naší útěchou – utěšitelem. Tím, který se nás, jako náš advokát, zastává i proti nám samotným. Svatý Pavel svědčí o tom, že ani nevíme, o co se máme vhodně modlit, ale Duch svatý se v nás přimlouvá vzdechy, které ani nejdou vyslovit (Řím 8,26). A v prvním Listě Korintňanům píše, že svědomí mu sice nic nevyčítá, ale tím že ještě není ospravedlněn, protože ten, kdo nás ospravedlňuje, je Pán Ježíš (1Kor 4,4). V praxi to znamená, že věřím, i když je to těžké, a mám naději i tam, kde pro ni není nějaký zjevný důvod. To v nás působí Duch svatý, láska Boží. Pramen živé vody, tryskající do věčného života, kde, opět slovy apoštola Pavla, víra přestane, naděje už nebude, ale láska nikdy neskončí (1 Kor 13)

K tomuto duchovnímu povzbuzení se v naší farnosti přidává i takové to vnější, hmatatelné povzbuzení. Na počátku června některé děti z naší farnosti poprvé přijmou Pána Ježíše v eucharistii. Moc se na tuto událost spolu s nimi těším. Další radostnou událostí budou jistě kněžská svěcení „našich“ jáhnů Jakuba Jirovce a Vojty Smolky a jejich primice. Pán Bůh nám dává mnoho příležitostí k radosti. Současně nás jeho dary zvou k odpovědnosti, kterou bychom měli vyjadřovat prosbami jak za naše děti, tak také za kněze a zvláště za ty nově vysvěcené.

Přeji vám radostný červen a pěkné léto.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY Z FARNOSTI

■ ■ NOVÁ PASTORAČNÍ A EKONOMICKÁ RADA FARNOSTI

7. dubna se konaly volby do pastorační rady naší farnosti. Bylo odevzdáno 331 platných hlasovacích lístků. Přímoou volbou byli zvoleni Karel Duchek, ing. Karel Kamarád a Milan Moc. Další členové byli jmenováni panem farářem.

Složení pastorační rady: P. Karel Kočí, P. Vladimír Kalík, Mgr. Pavel Reumann, Mgr. Lída Burianová, Mgr. Jiří Hrdý, Milan Čok, Mgr. Hana Damborská, Ondřej Hlaváč, Jakub Pleskot.

Ekonomickou radu tvoří ing. Marie Kamarádová, Milan Moc a MUDr. Zdeněk Provozník.

■ Zázpis z jednání farní rady

Milí farníci,

ve čtvrtek 9. května 2013 proběhlo setkání pastorační a ekonomické rady farnosti – první v novém složení. Nejprve bylo potřeba zvolit místopředsedu (Karel Duchek), třetího člena ekonomické rady (Milan Moc) a sekretáře (Hana Damborská).

Hlavním bodem jednání byla aktualizace a zajištění programu Noci kostelů, která se koná 24. května. Díky ochotným lidem je celý program připraven. Na co se letos můžete těšit, se dočtete na plakátcích, které by také bylo dobré rozvěsit po okolí (např. na domovní nástěnku...). Bude to hezké, přijďte se podívat a zakusit atmosféru našeho kostela v nezvyklou dobu a s nevšedním programem.

Do konce školního roku nás ještě čekají další milé a velké události. Jednak svěcení našich dvou jáhnů Vojtěcha Smolky a Jakuba Jirovce a první svaté přijímání dětí.

Prosíme vás o modlitby, abychom dokázali vytvořit zázemí pro růst ve víře a nasměrování životních cest odrůstajícím dětem naší farnosti.

Na závěr přijměte pozvání našich přátel z Lappersdorfu na jejich Farní slavnost, která se koná v pátek 28. 6. 2013. (bližší informace v sakristii nebo u Karla Duchka). Delegace z Lappersdorfu nás navštíví v sobotu 14. 9. 2013.

Děkujeme za vaše modlitby a všechno, čím naši farnost podporujete, a přejeme vám požehnané léto.

Za farní radu Hanka Damborská

■ ■ CO SE CHYSTÁ

■ Farní jarní prodloužený víkend a farní pouť

Středa 22. 5. – neděle 26. 5. v Jiřetíně pod Jedlovou v klášteře Kongregace Dcer Božské Lásky, uprostřed krásné přírody. Máme rezervovaný celý objekt, cca 45 míst v malých pokojíčkách s možností plné penze, polopenze nebo vlastním vařením v malé kuchyňce. Plánujeme výlety, duchovní program, vzájemné poznávání a sblížení se našich farníků, především mladých rodin, maminek a seniorů, a především odpočinek. Nebude chybět ani duchovní program. Doprava vlastní nebo společná. Vše se přizpůsobí potřebám a požadavkům přihlášených farníků. V sobotu navštívíme zajímavá poutní místa v okolí. Zájemci se ještě mohou zapisovat v sakristii.

■ Sociální nauka církve

Zveme vás na další setkání v rámci projektu i17-11. Cyklus pokračuje ve středu **12. června** od 19.00 přednáškou **P. Benedikta Mohelníka**, provinciála Řádu bratří kazatelů. Večer ponese název „František a Benedikt: šťastné ‚dvojpapežství‘“.

■ Kněžské svěcení jáhna Jakuba Jirovce a slavnostní novokněžská mše svatá

V sobotu **15. června** svěcení, slavnostní novokněžská mše svatá ve Strašnicích **v neděli 16. 6. v 18 hod.** Po ní agapé ve farním sále a přilehlých prostorách – všichni jste srdečně zváni.

■ Kněžské svěcení jáhna Vojtěcha Smolky a primiční mše svatá

V sobotu **22. června** od 10 hod. v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském Hradě svěcení. Primiční mše svatá v našem kostele **v neděli 23. 6. v 16 hod.**, po ní agapé ve farním sále – všichni jste srdečně zváni.

■ 50. výročí svěcení otce Mariana Klenera

V neděli 23. června také oslaví 50 let kněžství otec Marian Jan Nepomuk Kliner slavnostní mší svatou v 10 hod. v opatském chrámě Panny Marie a sv. Jeronýma v Emauzích.

■ Možnost letního ubytování

Informace o cenách (3 900 Kč za 4 lůžkovou chatku s kuchyňkou na týden) a volných termínech najdete na našich stránkách www.ChatkyNaJihu.cz nebo Vám ráda odpovím na tel. 732 755 676.

Iva Neumannová.

■ ■ JARNÍ PRÁZDNINY NA HORÁCH

Tématem letošních hor byli hrdinové starého zákona (Jozue, Gedeon, Daniel, Ester, Eliáš, Tobiáš). Ráno se vstávalo v 7.30, aby se všechno naplánované stihlo. Buď dopoledne nebo odpoledne jsme se učili lyžovat/snowboardovat. Každý den jsme hráli hry, za které tři skupinky, do kterých byly děti rozděleny, dostávaly části příběhu daného hrdiny. Každý večer byla dušestrava, na které se děti dozvěděly příběh jednoho hrdiny. V úterý večer za námi přijel P. Jenda Balík, se kterým jsme jeli lyžovat na Lysou horu, také jsme s ním měli mši svatou. Opustil nás ve čtvrtek večer. Navštívil nás jáhen a (dá-li Pán) budoucí kněz Vojtěch Smolka, se kterým jsme prožili krásné odpoledne a večer. Program nám zpestřil mistr Čuchal, který nás učil sebeobranu. Ve čtvrtek večer úspěšně proběhlo večerní lyžování, které si všichni zúčastnění užili. Troufám si říct, že sněhové podmínky nebyly dobré, ale výborné, vždy v noci a někdy i ve dne připadlo několik centimetrů sněhu. Nakonec bych chtěl říct, že se nikdo vážně nezranil a všem se na horách líbilo.

Jeroným

■ ■ PŘEDNÁŠKA PROFESORA PRÜGLA

K Roku víry a výzvě svatého otce Benedikta XVI., aby si věřící připomínali II. vatikánský koncil a osvěžili si znalosti koncilních dokumentů, konala se v naší farnosti veřejná přednáška univerzitního profesora Dr. Thomase Prügla, vedoucího katedry církevních dějin na Katolické teologické fakultě Univerzity ve Vídni.

Téma přednášky: O koncilní dogmatické konstituci *Lumen gentium*, o jeho výpovědích k primátu papeže a tzv. kolegialitě biskupů. Dále o vývoji papežství během dějin, vztah k biskupům a koncilům. Rovněž pan profesor přiblížil posluchačům historii českých dějin ve středověku, v době koncilu v Kostnici a v Basileji – dobu husitství.

Posluchači byli vyzváni k diskuzi, která byla zaměřena na způsob a průběh koncilu, volbu papeže, jaké lze očekávat změny? Odpověď pana profesora byla velmi úsměvná, konkrétní na všechny další otázky.

Svatý otec abdikoval z důvodu úbytku fyzických sil, není nemocen. Jeho pontifikát je výzvou pro šíření evangelia inteligentně, laskavě k lidské svobodě.

Závěr: Přednáška měla u farníků kladný ohlas, zúčastnili se v hojném počtu. Dík za účast panu profesorovi, za organizaci akce otci Karlovi i překladateli Jakobovi.

M.B.

■ ■ POSTNÍ ZAMYŠLENÍ S JÁHNEM JAKUBEM

V sobotu 16. března se dopoledne zaplnil farní sál. Přijali jsme pozvání ke ztišení a k zamyšlení se nad (nejen svým) prožíváním postní doby a to spolu s jáhnem Jakubem. Ten si pro duchovní obnovu připravil tři témata, události z Písma, které předcházely Ježíšově smrti a zmrtnýchvstání: vjezd do Jeruzaléma, vyčištění chrámu a poslední večeře.

Pro přiblížení události vjezdu do Jeruzaléma si Jakub vzal na pomoc evangelistu Marka. Ten při líčení vjezdu do Jeruzaléma klade důraz na způsob Ježíšova příjezdu. Vše tu nasvědčuje příjezdu krále. Ježíš přichází jako spravedlivý, v souladu s Boží vůlí, zachráněný z tísně a pokořený, tj. pokorný, bez armády, na zvířeti chudých. Bere jako král město pod svou ochranu, musí zvěstovat Boží království právě nyní, kdy je Jeruzalém plný poutníků. A máme tu důležitou úvahu pro nás a naše rozjímání. Je Ježíš i pro mě král? Je králem i v mém Jeruzalémě – v mé duši? Vítám ho i já ve své duši jako krále?

V druhém tématu Jakub rozvíjel úvahy nad obrazem Ježíše vyhánějícího nepravosti z chrámu. Jako panovník je zodpovědný za chrám, tak Ježíš symbolicky konal na nádvoří chrámu proti těm, kteří místem jen procházeli a nechápali ho jako

posvátné místo. A jsou zde také ti, kteří do chrámu přicházejí a přinášejí oběti, ale jejich život je jiný, zbožnost je pouhá přetvářka. Zde nás jáhen Jakub nasměroval na dvě témata vhodná k nejen předvelikonočnímu rozjímání. Za první: Je má zbožnost v souladu s mým srdcem? A druhé: Je naše farnost, církev, společenství, které je ochotné si pomáhat a projevovat lásku? Je doopravdy chrámem postaveným z živoucích kamenů?

Třetí téma, přednesené jako promluva při mši svaté, se týkalo poslední večeře. Ta probíhala spolu s učedníky jako běžná velikonoční večeře. Alespoň pro ně. Ale Ježíš, jsa si vědom, že jde vstříc smrti, chce při příležitosti slavnostní večeře vyložit její smysl. Přidává do běžného ritu něco nového. Tento chléb, zlomený, jako bude zanedlouho můj život, jsem já sám a dávám vám jej, abyste na něm měli podíl. Víno je má krev, která bude vylita za vás a za mnohé, tedy i za pohanské národy. Je to krev smlouvy, je jí obnovena smlouva, kterou kdysi Bůh uzavřel na hoře Sinaj s Mojžíšem. Ježíšova krev očišťuje od vin a nabízí smíření. Již nejsou potřeba starozákonní oběti, stačí jen jedna, definitivní oběť, oběť Ježíšova života.

Bartákovi

■ ■ DVD PSYCHOTRONIKA Z POHLEDU KŘEŠŤANA

V sobotu 20. dubna proběhlo v naší farnosti veřejné promítání DVD „Psychotronika z pohledu křesťana“. Po produkci jsme spolu s režisérem filmu panem Martinem Bencem rozvinuli ještě asi hodinovou diskuzi, která byla velmi zajímavá a obohacující. Pro ty z vás, kteří jste nemohli přijít nebo pro které je téma psychotroniky a okultismu poněkud neznámým pojmem, jsem se rozhodla o DVD napsat pár slov a nabídnout tak námět k zamyšlení.

Proč je toto DVD vhodné i pro křesťana?

I křesťané hledají rozlišení různých praktik, kterých je v dnešní době pestrá nabídka, názvy bývají často nejasné, matoucí, ale i lákavé. Necháváme si posloužit různými léčiteli, maséry apod., a vůbec netušíme, že některé jejich postupy nejsou z duchovního hlediska v souladu s křesťanstvím.

A dále – téměř všichni máme kolem sebe přátele, kolegy či rodinné příslušníky se zájmem o psychotroniku a s ní související okultismus, kterým nedokážeme přesvědčivě argumentovat, proč se těmito cestami nevydávat. Velkou devizou DVD je, že se nejedná pouze o „nudný“ teologický výklad, ale o živé svědectví osobní zkušenosti, které je všem dobře srozumitelné.

O čem DVD pojednává?

Na DVD je v první části zachyceno svědectví bývalého psychotronika Martina Ševčíka, který se v minulosti intenzivně zabýval psychotronikou, konkrétně proutkařením, jasnovidectvím a léčitelstvím. Na DVD poutavě popisuje své zkušenosti, jak ty úspěšné, tak ty negativní, mnohdy se člověku tají dech nad tím, jak se neviditelný svět reálně prolíná s tím viditelným. Ve druhé části protagonista popisuje, jak po dramatických změnách v životě a následné konverzi ke Kristu dospěl k poznání, čemu, resp. komu vlastně celou dobu sloužil. Fundovaně vysvětluje zásadní věc – že psychotronika v jakékoli podobě není práce s nějakou univerzální energií, ale spolupráce s inteligencí, která disponuje informacemi a mocí. Člověk slouží inteligenci, která už za něho vše „odpracuje“ – automatickou kresbu, virguli, energii z rukou formou léčení, poskytne informace z vyložených karet atd. A zde nastává otázka, KDO je ta inteligence, Bůh či padlý anděl se svými pomocníky? Na to vše srozumitelně, za pomoci biblických analýz, pan Ševčík odpovídá. Vysvětluje, s kým a s jakým duchovním světem si člověk zahrává, když vstoupí na toto pole ať už aktivně, nebo si nechá „jen“ s dobrým úmyslem posloužit.

Ve třetí části je uveden soubor odpovědí na nejčastější otázky posluchačů přednášek, které pan Ševčík jako svědectví pořádá po celé republice.

Titulek *Psychotronika – osobní zkušenosti a duchovní principy* může křesťana přivést k rozpakům, ale název je zvolen trochu šalamounsky, aby na první pohled neodradil ty nevěřící zájemce, kteří často automaticky odmítají křesťanskou tematiku.

Ohlasy

Mám velkou radost z reakcí, které přicházejí na webové stránky DVD. Cítím hlubokou radost a vděčnost za každého člověka, který v dopise děkuje za poskytnuté informace, na základě kterých opouští své praktiky nebo zájem o ně a začne hledat Ježíše. Právě za tímto účelem bylo DVD natočeno. Tento 160 minutový dokument tak považuji za výborný pastorační prostředek, který přináší své dobré ovoce a mohu ho vřele doporučit.

DVD lze objednat na www.psychotronika.net, nebo přímo u mě, andrea.daicova@seznam.cz, mohu jej přinést po dohodě do kostela a předat po mši svaté (cena DVD je Kč 99,-). Kež díky tomuto i dalším materiálům můžeme přinášet hledajícím informace a pomoci jim tak nalézt cestu k našemu Stvořiteli.

S přáním požehnané svatodušní doby

Andrea Daičová

■ ■ NĚJAK SE MI TA ČÍSLA NEZDAJÍ...

Ve středu 24. dubna proběhla v divadle Miriam velmi zajímavá přednáška a beseda s Vladkou Bartákovou (psycholožka a terapeutka) o lékařských vyšetřeních, zákrocích a postupech v těhotenství. Toto téma bylo opakovaně probíráno v našich farních MC (mateřských centrech).

Hlavním problémem některých plošně prováděných vyšetření v těhotenství jsou obtížně dostupné informace a téměř žádné vysvětlování od lékařů. Cílem je včas odhalit možná genetická a další postižení miminka a poté případná „nabídka řešení“. Jenomže tato vyšetření jsou mnohdy stresující pro celou rodinu a výsledek nebývá jednoznačný. A kolik z nás ví, že tato vyšetření nejsou povinná a jakkoliv vynutitelná? Opravdu je nutné prožívat těhotenství v hrůze a pod tlakem odborníků z narození postiženého miminka? Dalším zásadním problémem je přesnost vyšetření, protože záleží na více okolnostech (např. přesné stáří miminka aj.). Proto statistiky nabízí poměrně vysoké počty „odhalených“ vývojových vad, ale asi se už nikdy nedozvíme, zda tomu tak bylo skutečně.

V případě, že lékaři diagnostikují vyšší pravděpodobnost narození postiženého miminka, nabízejí „potrat ze zdravotních důvodů“. Málokdo se nad tím dnes pozastavuje, ale tento zákrok je z křesťanského pohledu nepřijatelný a přináší mnoho komplikací, které se mohou projevit i za delší dobu. Vůbec se nehovoří o tom, že pro matku je to velké trauma, které si ponese celý život, že případné postižení nemusí být vůbec zásadní, bylo-li vůbec nějaké a o mnoha dalších souvislostech se také raději mlčí.

Krátce byla také zmíněna problematika potratů „na vlastní žádost“. To je opět téma, o kterém se raději nehovoří a všeobecně se zdůrazňuje „výhodnost“. Bohužel i v tomto případě se jedná o velmi traumatizující záležitost, jejíž následky se mohou objevit až za velmi dlouhou dobu a která je rovněž z křesťanského pohledu nepřijatelná.

S následky ne vždy citlivého přístupu odborníků, kteří upřednostňují umělé ukončení těhotenství a příliš nevysvětlují, se Vladka setkává v poradně Aqua vitae. Tato poradna nabízí pomoc ženám v různých životních situacích a poskytuje také psychoterapii těm, které se potýkají s důsledky potratu.

Přednáška i následná beseda byla velmi zajímavá. Proto považuji spíš za smutné, že dorazilo jen velmi málo těch, kterých se to týká, tj. stávajících i budoucích rodičů. Těhotenství není záležitostí jen ženy, ale celého páru, proto je škoda, že nedorazili žádní otcové (kromě jednoho, který ale měl důležitý úkol – přednášku nahrávat). Obávám se tedy, že počet zoufalých a vyděšených budoucích rodičů, kteří budou nuceni čelit tlaku ze strany lékařů a okolí, se nezmenší a nadále některé z nás budou hledat pomoc a útěchu na různých internetových fórech místo u odborníků.

Omluveni byli ovšem ti, které by možná téma zajímalo, ale umožnili účast nám a převzali večerní péči o potomstvo.

Nahrávku z tohoto večera naleznete na adrese:

- www.youtube.cz/farnoststrasnice
- Kontakt na poradnu nejen pro ženy Aqua vitae:
- 800 108 000
- www.linkapomoci.cz

■ ■ VÝLET DĚTÍ NA LEVÝ HRADEC

Ve středu 8. května se vydalo 17 dětí, včetně mě, pod vedením Radky, Kryštofa a Báry na putování po stopách Bořivoje a jeho manželky Ludmily.

V 8.45 jsme se všichni s úsměvem na tváři sešli na Masarykově nádraží, odkud jsme jeli vlakem asi hodinu do Tuchoměřic. Zde byl začátek našeho velice krásného výletu. Za svitu sluníčka jsme se vydali na asi 15 kilometrů dlouhou trasu.

Pro děti rozdělené do skupin jsme na cestu vymysleli tři hry, aby si více uvědomily podstatu výletu a aby si zasoutěžily a trochu se pobavily (bohužel se kvůli času stihly hry jen dvě). Po pěti kilometrech si děti vyslechly pravidla první hry a začalo se hrát. Hra spočívala ve stavění strojů času z přírodních materiálů, pomocí kterých se dostaly do minulosti a mohly putovat po stopách již zmiňovaného Bořivoje a počátků křesťanství u nás. Po hře jsme pokračovali do cíle našeho výletu.

Chvilku po poledni jsme si dopřáli v Únětickém parčíku oběd, který nám ráno připravily hodné maminky, a zmrzlinu na osvěžení. Hned, jak jsme po obědě opustili parčík, začalo trochu poprchávat, ale jak rychle déšť přišel, tak zase odešel – po chvilce zase svítilo sluníčko a my se bez větších starostí mohli ubírat dál.

Ve čtyři hodiny odpoledne jsme dorazili do našeho cíle – na Levý Hradec – první vybudovaný kostel v českých zemích, ve kterém jsme měli předem domluvenou prohlídku s průvodcem. Dozvěděli jsme se plno zajímavých a poučných věcí a podívali se na základy kostelíka do podzemí.

Zbývalo nám relativně dost času, tak jsme si zahráli druhou hru, která spočívala v ukořisťování šátku protivníka. Tato hra měla znázornit boje o Levý Hradec, který se nikdy nikomu nepodařilo dobýt. Kupodivu se při této hře nikomu nic nestalo a i navzdory docela hustému (ale opět krátkému) dešti sklídila hra veliký úspěch.

V 17.15 jsme se vydali na nádraží, kde jsme v šest spokojeně nastoupili do přeplněného vlaku a jeli zpět na Masarykovo nádraží. Nikomu se nic nestalo, 17 dětí odjelo a také se 17 vrátilo, což je asi ta nejpozitivnější zpráva.

Podle mého to byl výlet nádherný a budou se mnou určitě souhlasit všichni účastníci.

Martin Kamarád

■ ■ VÝLET NA SÁZAVSKÝ KLÁŠTER

Každý slaví svátek po svém. Farníci ze Strašnic se rozhodli vyrazit 8. května na výlet do Sázavského kláštera.

Ráno v 8.28 vyrazili ze Strašnic vláčkem a někteří zvolili jízdu autobusem. Vytrvalejší jedinci dojeli do Senohrab a odtud pěšky po modré turistické značce putovali, seč nožičky stačily. Menší skupinka zvolila variantu méně náročnou a dojela až do Chocerad a odtud také vyrazila po svých směř Sázavský klášter. Obě skupinky se však cestou neztratily a narazily na sebe v jedné velmi příjemné restauraci „Na Marjánce“.

Velmi příjemné setkání obou skupin, dobře vychlazené pivo, dobré jídlo a milá obsluha také udělaly radost. Po malém odpočinku turisté vyrazili a včas došli k Sázavskému klášteru a kostelu sv. Prokopa. Prohlídka byla zajištěna a my se mohli kochat krásami a zajímavostmi, které areál nabízel.

Vše však má svou alfu a omegu, a i náš výlet se pomalu chýlil ke konci a v odpoledních hodinách jsme se za pomoci vláčku a autobusu dostávali ke svým domovům. Po celý den nám svítilo sluníčko a tím více vynikla kouzelná příroda, kterou nám Pán dal.

Děkujeme naší dobré vůle Lídě, která vše zorganizovala, a těšíme se na další farní výlet. A jak se zpívá v jedné písni: „Má Pán Ježíš, má nás rád, dí to Písmo nastokrát“.

Alena Králová

PS: ...prohlídka byla velmi zajímavě podaná v historických souvislostech a opředená řadou legend. Jedna z nich hovoří o založení kláštera na Sázavě kolem roku 1032. Tehdy prý Prokop nabídl knížeti Oldřichovi vodu, která se proměnila ve víno. Za tento čin pomohl kníže Prokopovi založit tento klášter. Svatý Prokop se zde snažil rozvíjet a uchovat cyrilometodějskou tradici, od nepaměti je klášter považován za středisko slovanské vzdělanosti a už v 11. století se stal středem staroslověnské liturgie. O tom hovoří latinská „Legenda o svatém Prokopu“, v níž se objevuje téma zápasu české a německé kultury. Velmi významnou roli hrály rovněž styky Sázavského kláštera s Kyjevskou Rusí. Dozvěděli jsme se ještě mnoho zajímavého, ale nejlepší bude, když se na Sázavský klášter vypravíte sami.

■ ■ ■ ÚVAHA SVATODUŠNÍ

Svatodušní církev

Hodně se dnes v rámci katolické církve diskutuje o tom, jak by měla vypadat ideální farnost, jaké rady a instituce je potřeba zřídit, jaké jsou různé modely fungování společenství věřících. Během mého studia jsme se těmto tématům v rámci pastorální teologie věnovali celý jeden semestr. Nechci zde popírat důležitost teologických bádání ani se vysmívat přemýšlení o budoucnosti stále menších křesťanských společenství, rád bych ale připomenul, že jeden dokonalý model už máme k dispozici – v 1. kapitole Skutků apoštolů, ve které jejich autor Lukáš popisuje mladé společenství věřících v Jeruzalémě čekající na seslání Ducha svatého.

Lukáš všechno líčí v prostém, ale přesto krásném a především naprosto jasném stylu a možná i proto býval jeho obraz v dějinách častým a oblíbeným námětem všech možných malířů. Nejde ale o nějakou historickou „momentku“, nýbrž o ideální obraz místní i celé církve, o příklad, který je nám dáván k následování. Co všechno nám ukazuje? Nejprve vidíme kruh Dvanácti, který je volbou Matěje znovu doplněn, aby byl kompletním středem Božího lidu – definitivním obnovením dvanácti kmenů Izraele. Dvanáct apoštolů je Ježíšem vysláno, aby o Něm oficiálně svědčilo – ztělesňují tedy církevní „úřad“. Jsou středem církve a jejich jména jsou také výslovně uváděna. Jsou „úředními svědky“, protože Ježíšova věc se dá předávat pouze tváří v tvář, od člověka k člověku.

Ale těchto Dvanáct si nežije samo pro sebe, nejsou odděleni od ostatních v nějaké uzavřené klerikální církvi. Kolem nich je shromážděno dalších 120 osob a shromáždění je tedy možné přehlédnout,

spočítat. Všichni se navzájem znají. Každý zná slabosti, starosti, potřeby, ale i radosti těch druhých. Důležité také je, že Lukáš, který pečlivě zvažuje každé slovo, hned po jménech Dvanácti hovoří o ženách v čele s Marií, Ježíšovou matkou. Myslí především ony ženy, které Ježíše následovaly stejně jako ostatní učedníci od galilejských počátků a které jej ze všech sil podporovaly. Očividně chce Lukáš všemi prostředky zabránit tomu, aby byla církev chápána jako čistě mužská záležitost. Tuto jeho tendenci pochopila i pozdější ikonografie, když Marii posunula do centra jeruzalémského shromáždění. A poté je jmenována ještě jedna skupina – Ježíšovi příbuzní. I oni jsou přítomni, přestože to není tak dávno, co se pokoušeli Ježíšovi v jeho veřejné činnosti zabránit a považovali jej za blázná. Lukáš tím říká: Kristovo Zmrtvýchvstání změnilo úplně všechno, církev začíná jako nové stvoření.

Apoštolové – předobraz pro dnešní biskupy a kněze – netrůní nad shromážděním, ani nestojí izolovaně vedle ostatních, ale nachází se uprostřed, uprostřed nového novozákonního a svatodušního společenství. To, co líčí Lukáš, není náhodná zbožná sešlost, která se modlí půlhodinovou nověnu k Duchu svatému. Jsou to lidé, kteří propojili své životy a nesou navzájem své starosti i radosti. A nositelé úřadu, apoštolové, žijí ve společenství ostatních bratří a sester. Teprve potom mohou být Ježíšova slova o jhu, které netíží, realistická a pravdivá. Svätý Augustin to vyjádřil geniálně: „*Pro vás jsem biskup, s vámi jsem křesťan*“. Papež, biskupové a kněží samozřejmě reprezentují ve svém úřadě Krista jakožto hlavu církve, nesmí být ale od věřících izolováni a žít v distanci od nich, nýbrž jednoduše s nimi.

Často a rádo se diskutuje o tom, která farnost je „živá“ a která naopak „mrtvá“ a často se podobné klasifikace odvíjí od toho, zda jsou vykazatelné všechny možné skupiny, aktivity, přednášky. Jejich důležitost bych nerad snižoval, naopak, ale Písmo zaměřuje svou pozornost trochu jiným směrem. „Živé“ je takové společenství, ve kterém se Ježíšovi učedníci

nechají Bohem vést, ve kterém přiznají svou slabost a obrátí se, ve kterém si mezi sebou navzájem odpouští a pomáhají si navzájem nést starosti i radosti života. Potom je společenství věřících také schopné misie, stejně jako první křesťané, a stane se brzy jistě velmi přitažlivým pro své okolí. Přeji nám všem, abychom byli opravdu živým církevním shromážděním!

Jáhen Jakub

■ ■ ■ ROZHOVOR S RODIČI NAŠEHO BUDOUCÍHO NOVOKNĚZE VOJTĚCHA

V zářijovém čísle Vzkříšení byl rozhovor s, tehdy novým, jáhnem Vojtěchem Smolkou. Po třičtvrtě roce, téměř v předvečer Vojtova kněžského svěcení, přinášíme povídání s jeho rodiči. Jednoho dubnového večera jsme se s nimi sešly, abychom naplánovali organizaci Vojtovy primiční mše svaté v našem kostele. Při kávě jsme povídali a my vyzvíдалy a než jsme se dostali k hlavnímu tématu, zrodil se tento rozhovor...

Byli jste při výchově přísnými rodiči?

Myslím, že ne, i když to možná zvenčí vypadalo jinak. Snažili jsme se o láskyplný přístup, aby ten vždy převažoval. Navíc nastavená pravidla pomáhají při výchově jak dětem, tak i rodičům.

Z jakého prostředí pocházíte vy sami?

My oba jsme vyrůstali v prostředí, kde víra byla přirozenou součástí života a vždy byla považována za důležitou životní hodnotu. Jeden z našich příbuzných byl dokonce v padesátých letech pro svoji víru vězněm svědomí.

A jaké je to u Vás, doma, kde Vojta vyrůstal?

Myslíme, že docela normální, obyčejná rodina se třemi dětmi. Vojta je z nich nejstarší, má bratra Pavla a sestru Marušku. S dětmi jsem byla deset let doma, věnovala se hlavně jejich výchově a při tom také své výtvarné práci.

Oba hrajete na hudební nástroj a k hudbě jste vedli i děti...

Všechny děti hrály na nějaký hudební nástroj. Byla to součást jejich vzdělání, chodily do hudební školy. Na hře na nástroj se učily soustředění, kázni a pravidelnosti. Vojta hrál na klavír, Pavel na violoncello a Maruška na housle. Na nástroje se cvičilo téměř každý den, to víte, že sousedé v našem panelovém domě z nás museli mít radost. Tatínek měl přání, aby děti společně vystoupily. Dovedete si představit klavírní trio sourozenců Smolkových? To by se táta nadýmal pýchou! Ale to se nikdy nepodařilo. Vojta hrál ze všech nejkratší dobu, dokončil pouze první cyklus v ZUŠ.

A nějaké další záliby?

Snažili jsme se o pestrost ve výchově. Někdy se naše snaha setkala s menším ohlasem, např. Vojta nebyl nikdy sportovní typ. Ale docela rád chodil v mladším školním věku do skauta. Tam se projevila jeho tížadost, aby dosáhl na „bobříky“. Ale s přijetím na osmileté gymnázium se skautem skončil a teprve mnohem později se k tábornickým aktivitám znovu přihlásil (např. organizováním tábora TAMÍM v semináři a později farních táborů).

U Vojty se projevili i výtvarný talent, ale ten jsme systematicky nerozvíjeli.

Jak to bylo s výběrem Vojtova povolání?

Při přijímacích zkouškách na gymnázium odpověděl na otázku, čím by chtěl být, že kosmonautem. Tatínek mu tehdy oponoval, že toto exkluzivní povolání musí být doplněno nějakým civilním nebo praktickým zaměstnáním. Vojta to vzal na vědomí a během studia se zaměřoval technickým směrem, hlavně na matematiku.

Hovořili jste doma někdy o možnosti, že by se stal knězem?

Ne, nikdy. O různých povoláních jsme si doma s dětmi povídali, ale o cestě ke kněžství se nikdy nemluvilo. Nanejvýš v žertu v tom smyslu, že kněz je povolání, u kterého nehrozí nezaměstnanost. Představa duchovního povolání nám byla vzdálená. Nic nenasvědčovalo tomu, že by mohl být knězem. Teprve v posledním období studia na gymnáziu jsme začali něco tušit. Dobrý matematik Vojta si zvolil jako maturitní předmět dějepis, který neměl nikdy rád, a jako pátý maturitní předmět filosofii. Když nám oznámil, že chce jít studovat do semináře, již jsme na to byli připraveni, a s jeho volbou jsme se ztotožnili. Od této chvíle jej v tom podporujeme.

Měl Vojta na cestě ke kněžství nějaké vzory?

Na to by bylo nejlepší zeptat se jeho samotného. My víme, že v dospívání to byl především otec Marian. Když byl dostavěn strašnický kostel, zvolili jsme si strašnickou farnost za vlastní. Potom do Strašnic přišel otec Jan Houkal a přinesl mnoho nových nápadů a aktivit. Začaly výlety a společenství mládeže, letní puťáky, a první dětské tábory. V té době se už Vojta připravoval na odchod do semináře.

Jistě se setkal s mimořádnými osobnostmi jak v teologickém konviktu v Olomouci, tak v pražském semináři nebo při svém tříletém studiu v Římě.

Měli jste možnost Vojtu nějak ovlivnit, když byl v semináři, na studiích?

Nedal nám tu možnost. Ve všem se rozhodoval sám. Příkladem toho může být volba praxe již v teologickém konviktu. Když ostatní volili praxi v blízkosti svého bydliště, Vojta si naopak vybral tu nejvzdálenější možnost, a sice službu u sestřiček alžbětinek v Jablunkově. Sestřičky se tam starají o přestárlé a nemohoucí. Od té doby jim zůstal věrný a stále je, i když pouze občasně, navštěvuje. Sestry mu také fandí, modlí se za jeho povolání.

A jeho studium v Římě?

To asi vědomě neovlivnil ani on sám – byl tam poslán. Také nás o tom předem neinformoval. To, že bude studovat v Římě, jsme se dozvěděli až při náhodném rozhovoru s panem biskupem, který předpokládal naši informovanost, my na něj zůstali překvapeně koukat. V té době už začínal studovat intenzivně italštinu a ani o tom jsme vůbec nevěděli. Vojta s námi dříve nikdy předem své kroky příliš nekonzultoval. Snad hlavně proto, že si chtěl cestu za svým povoláním prošlapávat sám. Po třech letech v pražském semináři nastalo stěhování do římské koleje Nepomucenum a studium na Lateránské univerzitě.

Jak vnímáte jeho jáhenský rok v Kolíně?

Vojta je tam rád. Doposud měl vždy štěstí na dobré lidi kolem sebe a ani tentokrát tomu není jinak. Intenzivně pracuje pro kolínskou farnost. Nyní se s ním vidáme celkem často, domlouváme řadu podrobností k jeho blízcímu se kněžskému svěcení a následné primici. Na rozdíl od dřívějších let s námi řadu věcí konzultuje, radíme se společně a to i nám přináší obohacení.

Děkujeme za rozhovor, teď už se ale vážně musíme pustit do plánování příprav primice a následného agapé...

Lída a Marie

■ Pro Vojtu od přátel

Naše strašnické společenství mládeže jsem vždycky vnímala především jako společenství vřelých a blízkých vztahů. Radujeme se a chápeme jako veliký dar, že Pán také z našeho středu povolal dělníka na svou vinici.

Milý Vojto, přejeme Ti, aby Ti byl Pán stále na blízku, abys byl dobrým pastýřem a dobrým průvodcem v životě mnoha lidí.

Za všechny R+K

■ Pro budoucí novokněze

„Slovo kněze pronikne do duše všech a přinese jim světlo a útěchu; slovo knězovo, třeba uprostřed víru pokušení, jasně se vynoří, pobídne ke ctnosti a neohroženě oznámí pravdu; onu pravdu, která osvěcuje život ve všech jeho pochybnostech a do všeho vnáší řád; onu ctnost, které nedovede zničit žádný protivenství, ba ani smrt, jež jí spíše zjednáva bezpečí a nesmrtelnost.“

(encyklika Pia XI. O katolickém kněžství)

Nevím, zda psát dopředu přání pro nastávající novokněze není trochu rizikové, co kdyby se ještě rozmysleli... Ale věrme tomu, že nerozmyslí a my budeme svědky vkládání rukou biskupa na hlavy jáhnů Vojtěcha a Jakuba.

Milí, podle J. M. Vianneyho „Dobrý pastýř, pastýř podle Božího srdce je největším pokladem, který může Pánbůh darovat farnosti. Je to jeden z nejvzácnějších darů Božího milosrdenství.“ To mějte stále na paměti.

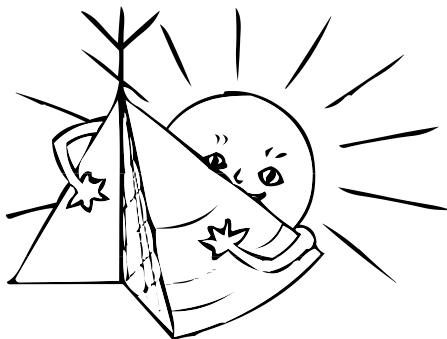
A stejně tak, jako všem kněžím před vámi, přeji i vám – Bůh žehnej vašemu dobrému dílu, ať vaše slovo proniká do duší všech a přináší světlo a útěchu.

MM

Milé děti,

není to tak dávno, kdy jsme si na náboženství vyprávěli o moudrosti. Přečetli jsme biblický příběh o králi Šalamounovi, kterému se v noci ve snu ukázal Hospodin a ptal se ho, jaký dar mu má dát. Šalamoun nežádal ani bohatství, ani dlouhý věk, ani smrt svých nepřátel, ale prosil Boha o moudrost, aby dovedl rozlišovat mezi dobrem a zlem. Za to mu Bůh slíbil, že jej učiní nejmoudřejším mužem na světě. Král se brzy proslavil svými moudrými

rozhodnutími a lidé za ním přicházeli pro spravedlivé rady. Jednoho dne se na královském dvoře objevily dvě ženy a prosily o pomoc. Hádaly se, které z nich patří dítě, které s sebou přinesly. Král si vyžádal meč, že by dal každé ženě půlku. Jedna z nich hned vykřikla, ať děťátko raději dají té druhé, ať jej hlavně setník nezabíjí. Najednou bylo jasné, komu malý chlapeček opravdu patří.

Na královském dvoře mudrci sbírali a zaznamenávali všechna mimořádně moudrá Šalamounova rozhodnutí, rady a napomenutí. Postupně vznikaly vzácné mudroslovné knihy – Přísloví, Kazatel a Kniha Moudrosti. Spolu s mudroslovnou knihou Sirachovec byly zařazeny mezi kanonické knihy Starého Zákona. Staly se součástí Bible, abychom v nich jednou i my mohli nacházet pravou krásu Boží moudrosti.

Za domácí úkol tenkrát děti dostaly vyhledat v těchto knihách rady, napomenutí, moudrosti, přísloví, modlitby nebo chvály, které považují pro sebe a svůj život za důležité. Některé jsem pro vás vybrala. To proto, abyste i vy dostali chuť si otevřít Bibli a něco si z mudroslovné literatury přečíst. Dnes je k tomu zvlášť vhodná příležitost, slavíme slavnost Seslání Ducha svatého. Podobně jako apoštolové, prostí obyčejní rybáři, dostali dary Ducha svatého, aby dokázali hlásat evangelium všem národům, prosme Pána o dary, abychom také my uměli žít moudře, užitečně a spravedlivě.

*Moudrost je lepší než perly,
nevyrovnají se jí žádné skvosty*

Přísloví 8,11

*Lepší suchá skýva chleba a k tomu klid,
než dům plný obětních hodů a spory.*

Přísloví 17,1

*Uvidíš-li muže, který si připadá moudrý,
věz, že hlupák má víc naděje než on.*

Přísloví 26,12

*Olej a kadidlo jsou pro radost srdci,
přítel je sladší než chtění vlastní duše.*

Příslaví 27,9

*Kdo se třese před lidmi,
ten klade sobě léčku,
kdo však doufá v Hospodina,
najde v něm svůj hrad.*

Příslaví 29,25

*Lépe dvěma než jednomu...
Upadne-li jeden,
druh jej zvedne.*

*Běda samotnému, který upadne,
pak nemá nikoho, kdo by ho zvedl.*

*Také leží-li dva pospolu,
je jim teplo.*

Jak se má však zahřát jeden?

*Přepadnou-li jednoho,
postaví se proti nim oba.*

A nit trojitá se teprv nepřetrhne!

Kazatel 4,9–12

*Moudrost září a nevadne,
ochotně se dává spatřit těm, kdo ji milují,
a najít těm, kdo ji hledají.*

*Kdo ji hned zrána vyhledá, nebude se namáhat,
najde ji sedící u svých dveří.*

Kniha Moudrosti 6,12 a 14

*Ať mi pomáhá, Bože, tvá moudrost, ať se mnou pracuje,
abych poznal, co je ti milé.*

*Neboť ona vše zná a chápe
a povede mě rozvážně v mém díle
a ochrání mě svou září.*

Kniha Moudrosti 9,10n–11

*Dychtíš-li po moudrosti,
zachovávej příkázání a Bůh tě odmění.*

Sirachovec 1,26

*Kdo ctí otce, dočká se odpuštění svých hříchů
a kdo si váží matky, jako by sbíral poklady.*

Sirachovec 3,3–4

*Čím větší jsi, tím více se pokořuj
a najdeš milost u Hospodina,
neboť Hospodinova moc je veliká,
pokornými je oslavován.*

Sirachovec 3, 18,20

*Neodmítej prosby člověka v soužení
a neobracej se zády k chudákovi.*

*Hlupákovi nepodlézej
a neber ohled na mocného.*

*Nenatahuj ruku v touze brát,
neschovávej ji, máš li dávat.*

Sirachovec 4, 4,27,31

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

První svaté přijímání a Dětský den

neděle 2. června

Při mši svaté v 10.30 přistoupí řada dětí slavnostně k prvnímu svatému přijímání a odpoledne od 15 hodin všichni společně oslavíme Den dětí už tradičně hrami a soutěžemi, letos s filmem Hobit, tentokrát v areálu Gutovka, zázemí budeme mít na basketbalovém hřišti. Nezapomeňte si vzít vhodnou obuv, abychom neponičili povrch hřiště. K dispozici pro jednotlivá stanoviště máme všemožné průlezký, dráhy i pískoviště. Můžete se těšit i na minifotbal, který jistě podpoří i zdatní tatínkové.

Pouť k Pražskému Jezulátku

pondělí 24. června

Na poděkování za uplynulý školní rok. Od 16 hodin zde bude P. Karel sloužit děkovnou mši svatou za děti, jejich rodiče, učitele a všechny, kteří se o ně starají. Po mši svaté děti, které chodily na náboženství, dostanou vysvědčení. Sraz před farou v 15 hodin nebo v 15.50 před kostelem Panny Marie Vítězné v Karmelitské ulici. Návrat před faru kolem 18. hodiny.

■ ■ PRÁZDNINOVÉ AKCE PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Letní přechod Šumavy

pondělí 22. 7. – neděle 28. 7. 2013

Zveme mládež od 15 do 20 let na letní přechod Šumavy. Přihlášky jsou k dispozici v sakristii, nebo na webových stránkách farnosti. Vyplněné je odevzdejte nejpozději do neděle 16. června v sakristii. Hlavní vedoucí Kryštof Suchý.

Letní dětský farní tábor

pondělí 19. 8. – pátek 30. 8. 2013

Na faře v Sobotíně u Šumperka. Přihlášky jsou v sakristii a na webových stránkách. Hlavní vedoucí Mgr. Barbora Tomková.

Z novějších titulů:

HELLER, Jan – Hlubinné vrty

Profesor Jan Heller, starozákoník a religionista, je zájemcům o kvalitní biblistickou a duchovní literaturu dobře znám. Svou poslední knihu nazval Hlubinné vrty a ještě ji, necelý rok před svou smrtí na počátku roku 2008, sám koncipoval. Jak napovídá název i podtitul, jde tentokrát o dílo věnované hlubšímu zkoumání biblických oddílů a jejich zvěsti. Skládá se ze čtyř částí. Vstupní oddíl Stati obsahuje kratší výklady některých obtížných biblických míst; oddíl Pojmy zahrnuje studie o několika zásadních okruzích biblického myšlení; další část tvoří zevrubný výklad Desatera; v závěrečné rozvaze Člověk – pastýř stvoření se autor zabývá místem a posláním člověka ve světě na základě Písem.

ONDOK, Josef Petr – Čmelák asketický

Čmelák asketický = *Bombus asceticus*: úvahy o křesťanské spiritualitě. Nejde o objev nového hmyzího druhu, ale o nový přístup ke křesťanské spiritualitě. Autor vypráví o situacích, v nichž měl pocit nespokojenosti a nepohodlí a jeho reakce na tento stav mu připomíná brčení čmeláka, který se svým sosákem snaží dosáhnout do květů duchovní moudrosti.

MARTINI, Carlo Maria – Dramata víry

Knižní titul *Dramata víry* spojuje Martiniho tři publikované tematické celky (věnované lidem dobré vůle), jejichž pojící myšlenkou je hledání „živého Boha“. Přes postavy apoštolů, Ježíšovu matku Marii a ženy blízko Ježíše, proroka Elijáše zve kardinál Martini posluchače k živé účasti na procesu zrání víry, aby s námi Bůh mohl prožívat detaily všedního dne.

DOLEŽAL, Miloš – Jako bychom dnes zemřít měli

Noc z 23. na 24. února 1950. Černý tudor projíždí zasněženou Vysočinou. Vpředu řidič se spolujezdcem, který popíjí čaj z termosky. Na zadním sedadle zhrouceně leží osmačtyřicetiletý kněz s oteklou tváří, který má na nohou narvané bačkory, na nártu rozstřižnuté, aby se do nich jeho opuchlé nohy vůbec vešly. Dva rozsvícené světlomety metají žluté kužely po sněhu. Je po půlnoci a pražští příslušníci StB soudruzi Bohumil Košar a Stanislav Cviček právě přivezli z valdické věznice do Číhoště na filmovou rekonstrukci kněze Josefa Toufara. Dobitého po brutálních výsleších, těžce a sípavě dýchajícího, podivně zkrouceného a držícího se za břicho. To už není ani Getsemanská zahrada, ani bičování – teď se losuje o jeho šat. Jihlavský estébák Josef Solař, který na kraji vsi žoviálně vítal unavené soudruhy z Valdic, v roce 1968 prohlásí: „Toufar nemohl normálně jít a dva naši soudruzi jej museli vést. Při této chůzi vydával bolestné nářky. Trochu mi to připomínalo chroptění.“

Advent 1949, zasněžená mrazivá Vysočina, nedělní dopoledne 11. prosince. V malém kostele v Číhošti se při kázání sedmačtyřicetiletého P. Josefa Toufara třikrát zakýval dřevěný oltářní křížek a zůstal zkroucen a vychýlen mimo těžiště. Pohyb křížku vidělo dvacet svědků. Následně se do rozbíhajícího církevního objasňování vlomila komunistická Státní bezpečnost. P. Toufar byl zatčen, unesen a mučením jej příslušníci StB nutili živě doznat, že vše podvodně sestrojil. Toufarova mučednická smrt zhatila připravovaný

inscenovaný monstrproces, nezastavila však otevřený útok komunistického aparátu proti katolické církvi.

Autor této knihy se zdaleka nespokojil s tím, že by začal vypravovat životní příběh kněze Josefa Toufara (1902 až 1950) dnem jeho příjezdu do Čihoště. Dosud stál hlavní aktér příběhu stranou, nikde nebylo možné dočíst se, z jakých pocházel poměrů, co jej vedlo k rozhodnutí stát se knězem a jak dlouhá cesta vedla k vysvěcení. Základní pohnutkou k sepsání díla nebylo vyvrácení či potvrzení toho, zda se křížek skutečně v adventním čase roku 1949 tajemně zahýbal, ale naléhavá touha pochopit, kdo Josef Toufar byl a co všechno v jeho údělu předcházelo dějství poslednímu. Léta pátrání, shromažďování dokumentů, snímků i svědeckých výpovědí tvoří opěrný systém díla. Miloš Doležal nepojímá obsáhlý životopisný portrét patera Toufara jako chladné historické pojednání, nechybí v něm bezprostřednost ani humor, a přece ani o krok neustoupí požadavku na absolutní dokumentární věrnost, každou uvedenou informaci opírá o konkrétní nálezy v archivech a osobní svědectví pamětníků.

RATZINGER, Joseph – Ježíš Nazaretský – Prolog

Nejnovější díl trilogie Josepha Ratzingera – Benedikta XVI. přináší výklad příběhů Ježíšova dětství v Matoušově a Lukášově evangeliu. Autor jej čtenářům předkládá jako prolog k dílům, věnovaným Ježíšovu veřejnému působení (I. díl) a jeho utrpení, smrti a zmrtvýchvstání (II. díl). Překvapivě čtivě a srozumitelně sleduje a porovnává způsoby, jimiž oba evangelisté už na událostech Ježíšova dětství ukazují, že v Ježíši se naplňují dějiny spásy. Otázka, co chtěli sdělit autoři evangelií, se v papežově exegezi opět prolíná s otázkou univerzálního i individuálního významu biblických textů, jejich pravdy pro přítomnost a budoucnost. Kniha je na jedné straně určena široké veřejnosti – k meditaci o Ježíšově narození, o místech, postavách a dějích s ním spjatých je zván každý otevřený čtenář. Zároveň zaznamenává celou škálu reakcí v odborných kruzích – zejména argumentací ohledně historické substance Matoušových a Lukášových textů o Ježíšově dětství rozčeřil Benedikt XVI. hladinu debat o exegezi a teologii dnes.

PÓLTAWSKA, Wanda – A bojím se snů

Kniha Wandy Póltawské je hořkou výpovědí o boji za lidskou důstojnost, kterou se systém, se vši svou inteligencí, silou a nadřazeností snaží v člověku důmyslně zničit. Ve vyprávění sledujeme autorku od zatčení, přes dlouhé roky věznění, jehož jednotlivosti jsou mimo naši fantazii, sledujeme příběh, kterému by nebylo možné věřit, kdybychom z četné faktografické literatury neměli potvrzeno, že právě takto se vše stalo. A když už čtenář doufá ve šťastný konec a tábor je konečně volný, přichází cesta domů, cesta plná napětí a vybičovaných nervů. A pak, po návratu a na svobodě, sny, v nichž se dívky, které opustily koncentrační tábor, do něj znovu vrací. Odtud i název knihy.

Po přečtení tohoto svědectví ztratí člověk víru, avšak nikoli víru v Boha, nýbrž víru v člověka. Otázka totiž nestojí, kde byl Bůh během oněch strašných lékařských experimentů a následných poprav, nýbrž kde byl člověk. A přesto lidství a víra v člověka nějak podivuhodně, zázračně přežila. Nemůžeme nebýt vděční Wandě Póltawské, která píše hořce, ale bez nenávisti, nemůžeme nebýt vděční Maxmiliánu Kolbemu, Viktoru Franklovi, Edith Stein a mnoha dalším jmenným či bezejmenným vězňům za svědectví, že lze i uprostřed pekla zůstat člověkem.

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

Bohoslužby v našem kostele	pondělí – pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření	hodinu před každou mší sv. nebo dle domluvy	
Společná modlitba růžence	½ hod. před mší svatou (mimo neděle v 10.30)	
Adorace	každý třetí pátek v měsíci po mši sv.	
Živý růženec	každé první pondělí v měsíci po mši sv.	
Modlitební skupina žen	každé pondělí a čtvrtek po mši sv.	
Biblická hodina	první středa v měsíci od 19.00	
Přednášky o sociální nauce církve	druhá středa v měsíci od 19.00	
Setkání nad Katechismem	ostatní středy v měsíci od 19.00	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00
MLÁDEŽ	v neděli po večerní mši sv.	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 10.00	
Farní charita	poslední úterý v měsíci po mši sv. v učebně	
Mateřské centrum	pondělí a středa od 9.30	
Setkání ministrantů	jednou za měsíc dle ohlášek	
Farní knihovna půjčuje	středa	16.45 – 18.00
	neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30
Skupina KALOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30; doprovází dětskou mši sv.	
Malá Kalča	doprovází dětskou mši sv.	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.30	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Setkání rodin a manželských párů	informace u kněze	
Příprava dětí ke svatému přijímání	od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči	
Příprava dospělých na křest	pondělí večer a dle dohody	
Sportovní odpoledne	liché soboty od 14.00 – floorball v ZŠ Brigádníků	
Úklid kostela	každé pondělí od 14.00	

Osobní rozhovor s knězem, návštěva nemocných, křest dětí, příprava na svátost manželství a příprava dospělých na biřmování dle domluvy s kněžími.

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. A zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v charitě, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Přijď Duchu svatý

Přijď Duchu svatý, Veni, Sancte Spiritus.

*Přijď, Duchu svatý, přijď. Naplň mou mysl, naplň mé srdce,
naplň mého ducha, naplň mou duši, naplň celý můj život.*

Veni, Sancte Spiritus.

*Přijď, Duchu svatý, přijď. Zmocni se mých skutků, zmocni se
mých myšlenek, zmocni se mých tužeb, přijď, Duchu svatý, přijď.*

Veni, Sancte Spiritus.

*Osvětli, co je zahalené tmou. Oživ víru tam, kde vládne
pochybnost. Dodej odvahu tam, kde chybí.*

Přijď, Duchu svatý, přijď.

Veni, Sancte Spiritus, veni.

(E. Vella)

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie

Praha - Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz